

vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd ville komme til at indtage i en eventuel ny Hærordning. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at det kunde gribe forstyrrende ind i Kommissionens Virksomhed, hvad man her stod i Begreb med at vedtage, lige saa lidt, sagde han, som Underofficerernes Lønningslov og Loven om Forsøgsforplejning have grebet forstyrrende ind angaaende Spørgsmaalet om Lønningerne. Hertil vil jeg dog for det første bemærke, at de nævnte to Love ere vedtagne, før Forsvarskommissionen begyndte sin Virksomhed. Men naar det ærede Medlem paastod, at de ikke have øvet nogen forstyrrende Indvirkning paa hele dette Forhold, tager han jo fejl, thi det er jo det eneste virkelige Motiv, der er givet for Nødvendigheden af denne Lov, at efter at vi have forhøjet Underofficerernes Lønning, er det blevet vanskeliggjort at faa Underofficerer til at gaa over i Officiantstillingerne, og derfor maa man gøre dette Skridt til. Det er det bedste Bevis for Vanskelighederne ved at give en stykkevis Lønningsreform. Det ene griber ind i det andet, idet man ved at forhøje Underofficerernes Lønninger, saa højt som man gjorde det ved den omtalte Lov, har præjudiceret Stillingen mellem dem og Officianterne. Og hvad angaar Spørgsmaalet om de menige Soldaters Lønning, er Motivet til, at dette Spørgsmaal er taget op paa denne Lov, ubetinget det, at man ved Loven om Forsøgsforplejning har tilvejebragt en saadan Tilstand her i Landet, at en Del menige Soldater maa nøjes med 55 Øre, mens der er andre af deres Kolleger, som opnaa en Dagpenge af Staten til 67 Øre pr. Dag. For at udjævne den Ulighed, der er skabt ved Loven om Forsøgsforplejning, er det, at vi tage dette Spørgsmaal med om de menige Soldaters Løn. Her ser man jo meget tydeligt, hvorledes det ene griber ind i det andet, og naar man begynder en stykkevis Lønningsreform indenfor en Etat, er det selvfølgelig, at det ogsaa vil præjudicere de Lønninger, som ligge derover. Naa, lad det ærede Medlem sige, hvad han vil om den Ting; han vil dog ikke kunne modbevise een Ting, og det er: at her staar Rigsdagen i Begreb med at slaa fast det mindste Minimum baade for Løjtnants- og Officiantslønninger. Og hvor frit saa end Kommissionen vil komme til at staa, kan den selvfølgelig ikke se bort fra, hvad Rigsdagen her beslutter. Det, at disse Lønninger her gennemføres uden at sættes i

Forbindelse med en almindelig Lønningslov, vil medføre en gradvis Stigning af de andre Lønninger, naar vi komme til en endelig Reform af Lønningsspørgsmaalet. Nu siger det ærede Medlem, at han ikke vil optræde som Spaamand, og dog gav han sig i Gaar til at spaa om, hvad der vilde ske, naar Forsvarskommissionen var færdig med sit Arbejde. Saa vil der ske det, siger det ærede Medlem, at der ikke fra Flertallets Side vil blive forelagt nogen Lønningslov. (Afbrydelse). Ja, hvis det ærede Medlem ikke sagde det, saa synes jeg ikke, der er nogen videre Mening i, hvad det ærede Medlem sagde. Jeg har forstaaet det ærede Medlem saaledes, at Forsvarskommissionen ikke vil befatte sig med at fremsætte Lønningslove for Hæren og Flaaden. Jeg tror, at det ærede Medlem helst skulde have ladet være med at aflevere den Spaadom. Det er en Kendsgerning, at Ordningen af vort Forsvarsvæsen kræver ikke alene en Ordning af det døde Værn, men ogsaa en Ordning af det levende Værn. Og for at kunne opretholde begge skulle vi have Penge; det koster Penge altsammen. Jeg gad dog vide, om det virkelig kan være Rigsdagens Mening, at naar vi have nedsat en Forsvarskommission, skal den, naar den slutter sit Arbejde, lade det staa hen i det blaa, hvad det endelige finansielle Resultat bliver af den Sag. Det havde jeg ikke tænkt mig og ikke ventet udtalt fra det ærede Medlems Side.

Jeg tror, at Lovgivningsmagten saavel som Vælgerne og Skatteyderne maa have Krav paa at faa at vide, hvad Forsvarskommissionen finder, at der finansielt bør ofres paa det store og vigtige Spørgsmaal, som Forsvarets Ordning i og for sig er. Men dette kan kun ske, naar der fra Forsvarskommissionens Side forelægges detaljerede Oplysninger om, hvad den mener, der skal anvendes saavel til det døde som til det levende Værn, og derfor ogsaa hvad der skal anvendes til Lønninger til Hær og Flaade. Nu kan jeg forstaa, at det ærede Medlem har været ilde berørt ved, hvad jeg har sagt og skrevet om et samlet finansielt Overblik. Det ærede Medlem har flere Gange i Gaar nævnt dette Udtryk fra min Side om Nødvendigheden af at have et samlet Overblik over de finansielle Følger af en endelig Reform af vort Forsvarsvæsen. Jeg synes, at det er en meget vigtig Sag at have et saadant samlet Overblik. Thi det er jo nu er Gang saa, at vort Forsvarsvæsen er et stort finansielt Spørgsmaal. Hele vo